

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V

Str. Ștefan cel Mare, nr. 56, V, jud. V
Tel: 0235315297, 0235314143/429, Fax: +0235317067
e-mail: admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA nr. X/21.03.2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. I P S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. V sub nr...../18.02.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 din cadrul D.G.F.P. V, cu adresa nr. /15.02.2013, înregistrată la registratura generală sub nr...../18.02.2013, cu privire la contestația formulată de S.C. I P S.R.L., CIF: RO - ,,....., cu sediul social în localitatea V, str., bl...., sc... ap. 2, județul V, număr înregistrare la O.R.C. V:, depusă și înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. /07.02.2013.

Contestația a fost formulată împotriva:

1. Deciziei de impunere nr. F-VS28.12.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. V – Serviciul de Inspecție Fiscală 5;
2. Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS/28.12.2012, încheiat de aceeași autoritate;
3. Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F VS/28.12.2012;
4. Procesului verbal de control fiscal nr...../28.12.2012;

Contestația are ca obiect suma totală de lei, reprezentând:

- impozit pe profit: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;
- taxă pe valoarea adăugată: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-VS28.12.2012, cu adresa nr...../14.01.2013 confirmată de primire în data de 23.01.2013, conform ștampila poștei aplicată pe confirmarea de primire (anexată la dosar) și ștampila Registraturii Generale a D.G.F.P. V, aplicată pe contestația anexată în original la dosarul cauzei.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr. /14.02.2013, întocmit de inspectorii din cadrul Serviciului Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 și aprobat de conducerea A.I.F. din cadrul D.G.F.P. V, în care se specifică faptul că s-a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul V plângerea penală nr. /14.01.2013 formulată împotriva S.C. I P S.R.L. pentru prejudiciul total de lei reprezentând obligații fiscale stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-VS28.12.2012 contestată de S.C. I P S.R.L.

Constatând ca în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală a finanțelor publice V, prin Compartimentul soluționare contestații

este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. I P S.R.L.

I. S.C. I P S.R.L. cu sediul în, localitatea V, str. ..., bl...., sc...., ap. ..., județul V, prin reprezentantul său legal, în baza O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulează contestație împotriva:

1. Deciziei de impunere nr. F-VS28.12.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. V – Serviciul de Inspecție Fiscală 5, prin care s-a stabilit în sarcina contestatoarei obligație de plată suplimentară în sumă de lei, reprezentând:

- impozit pe profit: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;
- taxă pe valoarea adăugată: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei.;

2. Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS/28.12.2012, încheiat de aceeași autoritate;

3. Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F VS/28.12.2012;

4. Procesului verbal de control fiscal nr...../28.12.2012;

5. Fișei privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția prin estimare nr.F VS28.12.2012.

În susținerea contestației, petenta invocă următoarele argumente:

În fapt, prin ordinul de serviciu nr. F VS .../22.11.2012, s-a dispus efectuarea unei inspecții fiscale generale la SC I P SRL, de către echipa de inspecție fiscală formată din consilierii X și Z.

Cum inspecția fiscală a fost efectuată doar de consilier X inspectorul Z fiind absent pe toată perioada inspecției fiscale, au fost încălcate prevederile art. 105, pct.7 din Codul de procedură fiscală.

Inspecția Fiscală s-a efectuat și cu încălcarea prevederilor art.107 din Codul de Procedură fiscală, în sensul că reprezentantul legal al firmei a fost invitat pentru discuția finală în mod fictiv în data de 10.12.2012, ora 10, deoarece la data și ora stabilită, echipa de control nu era prezentă, discuția finală nu a avut loc, fiind încălcat dreptul contribuabilului de a-și prezenta punctul de vedere cu privire la constatările verificării fiscale.

1. Impozitul pe profit

Diferențe stabilite – lei bază impozabilă :

..... lei impozit pe profit aferent.

Motivul modificării bazei de impunere – servicii consultanță nedeductibile fiscal și venituri realizate și facturate omise a fi înregistrate în evidența contabilă.

Din Raportul de Inspecție fiscală nu se poate determina cât din baza de impunere stabilită suplimentar reprezintă servicii considerate nedeductibile și care este suma aferentă facturilor omise a fi înregistrate.

În anexa nr.1” **situația privind diferențele stabilite suplimentar**” în coloana 2 se prezintă pe trimestre totalul diferenței bazei de impozitare, fără a se putea deduce componența acestora pe cheltuieli neacceptate de organul de inspecție fiscală sau venituri neînregistrate.

Deasemenea nu se poate individualiza diferența bazei impozabile de lei pe cauze și pe documente.

Ca temei legal al nedeductibilității cheltuielilor este invocat art.21, alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, conform căruia „Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în

vigoare “, iar cheltuielile cu consultanța efectuate de societate sunt pentru și în scopul obținerii de venituri.

Datorită dificultăților financiare cu care s-a confruntat, societatea a fost nevoită să concedieze 10 salariați, specialiști în domeniul proiectării și consultanței, fapt pentru care a recurs la externalizarea serviciilor respective, încheind astfel contracte de prestări servicii cu SC

Organul fiscal era obligat să administreze și să verifice toate situațiile de fapt, în speță nu s-au verificat în amănunt contractele de prestări servicii consultanță, deoarece s-ar fi constatat că serviciile de consultanță contractate erau de strictă necesitate pentru realizarea lucrărilor contractate (studii de fezabilitate și proiectare pentru accesare fonduri europene), aceste contracte aveau prevăzut în mod expres care sunt lucrările de consultanță, ce fel de activități trebuiau să desfășoare cei care acordau consultanța și în acest fel organul fiscal ar fi constatat utilitatea și realitatea acestor activități și în mod greșit a considerat nedeductibile cheltuielile cu aceste servicii necesar a fi efectuate în scopul realizării obiectului de activitate al societății.

Pentru aceste cheltuieli considerate nedeductibile, organul de inspecție fiscală nu a procedat la corelarea acestora cu situația partenerilor, respectiv cu verificarea înregistrării acestora ca venituri.

Cu privire la constatarea organului de inspecție fiscală de neînregistrare a veniturilor, în Raportul de inspecție fiscală nu există o detaliere a acestor documente și nu putem proba fiecare sumă și fiecare caz în parte și nu este precizat nici temeiul legal în baza căruia s-au reținut aceste constatări.

Pentru diferența de impozit pe profit stabilită suplimentar, s-au calculat și accesorii care însoțesc nelegalitatea sumelor de bază.

În baza acestor argumente și având în vedere faptul că diferențele nu au fost individualizate pe cauze și pe documente, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea deciziei de impunere pentru obligația stabilită suplimentar la impozitul pe profit și pentru accesoriile aferente acesteia.

2. Taxa pe valoarea adăugată

Perioada controlată 01.12.2007 – 30.09.2012.

Baza impozabilă suplimentară – lei.

TVA de plată stabilit suplimentar – lei, din care considerat nedeductibil lei și colectat suplimentar lei.

Taxa pe valoarea adăugată considerată nedeductibilă este eferentă facturilor de achiziții de materiale de construcții lăsate în custodie și facturilor de prestări servicii consultanță tehnică.

În ceea ce privește facturile pentru materialele de construcție, se impune ca organul de inspecție fiscală să analizeze în ansamblu operațiunea, și – anume dacă emitentul facturilor a colectat taxa iar clientul să beneficieze de dreptul de deducere.

Fapta contribuabilului de a achiziționa materiale de construcții este în consens deplin cu obiectul său de activitate, iar materialele de construcție achiziționate pot fi lăsate în custodie, această operațiune îndeplinind toate cerințele legale.

Temeiul legal menționat în Raportul de inspecție fiscală legat de aceste diferențe, conform căruia deducerea este legată de realizarea de operațiuni taxabile nu are nici o legătură cu situația concretă, toate cumpărăturile societății au fost efectuate în scopul obținerii de venituri generatoare de T.V.A.

Diferențele stabilite la TVA nu sunt localizate în Raportul de fiscală cu sume pe cauze și documente generatoare.

În anexa nr. 2, diferențele la TVA sunt prezentate pe fiecare trimestru, fără identificarea originii documentare a acestor diferențe și pe motivații în fiecare trimestru.

Pentru motivele și argumentele prezentate, contestatoarea solicită admiterea contestației și exonerarea societății I P SRL de la plata unor sume nedatorate și în mod abuziv și aberant calculate și impuse la plată prin documentele fiscale contestate.

În susținerea contestației, se anexează următoarele documente :

- contracte de prestări servicii de consultanță, din care rezultă atât necesitatea executării lor, cât și activitățile în concret executate ;
- nota de constatare a Gărzii Financiare.

II. Urmare inspecției fiscale generale efectuate la S.C. I P S.R.L., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice V au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS/28.12.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-VS28.12.2012.

Astfel, după cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS/28.12.2012, constatările organelor de inspecție fiscală au fost următoarele:

Referitor la impozitul pe profit, verificarea a cuprins perioada 01.01.2010 – 30.09.2012.

Din verificarea efectuată s-a constatat o diferență de profit impozabil în sumă de lei, cu un impozit pe profit aferent în sumă de lei. În baza prevederilor art.19, alin.(1) și ale art. 21, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, diferența de profit impozabil în sumă de lei, reprezintă cheltuieli prestări servicii – consultanță, înregistrate în evidența contabilă a societății în contul 628, neaferele veniturilor realizate și pentru care contribuabilii(.....)nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activității desfășurate, precum și venituri realizate din prestări servicii – consultanță tehnică în anul 2012 și facturate către diverse Primării, dar care nu au fost înregistrate în evidența contabilă a societății.

Pentru diferența de impozit pe profit stabilită suplimentar de plată de organele de inspecție fiscală în sumă de lei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, verificarea a cuprins perioada 01.12.2007- 30.09.2012.

Din verificarea efectuată s-a constatat o diferență suplimentară de plată reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de cu o bază de impunere suplimentară în sumă de lei.

Diferența suplimentară de plată în sumă de lei, se compune din :

- taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă în sumă de lei. Această diferență reprezintă TVA deductibil înregistrat de societate, aferent facturilor de achiziții de diverse materiale de construcții de la SC SRL G, materiale înregistrate în evidența contabilă a societății în contul 357, precum și facturilor de prestări servicii – consultanță tehnică de la diverși furnizori (.....), considerat de organul de inspecție fiscală ca fiind nedeductibil fiscal deoarece achizițiile care au stat la baza înregistrării, nu sunt aferente realizării de venituri în activitatea desfășurată.

Conform Procesului Verbal de Control nr...../26.09.2012, întocmit de D.G.F.P. Iași, tranzacțiile efectuate de către SC „... „SRL G și de SC „... „ SRL G..., către SC „I P „ SRL, nu sunt tranzacții reale, fiind efectuate în mod fictiv în scopul de a reduce obligațiile de plată către bugetul de stat, prin înregistrarea cheltuielilor în baza unor facturi care nu au la bază tranzacții reale.

- taxa pe valoarea adăugată colectată stabilită suplimentar în sumă de lei, este aferentă, veniturilor realizate din prestări servicii -consultanță, pentru care s-au emis facturi către diverse Primării(Primăria), dar omise a fi înregistrate în evidența contabilă a societății în perioada 01.01.2012 – 20.09.2013 și unei ștornări efectuată în luna iunie 2010, prin diminuarea soldului creditor al contului 117 și al contului 4427, fără documente justificative și fără a avea dovada de primire a facturilor ștornate.

Pentru diferența suplimentară de plată în sumă de lei, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele

normative invocate de contestatari și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la susținerea contestatoarei că prin efectuarea inspecției fiscale numai de către consilierul Grămadă Constantin, au fost încălcate prevederile art.105, pct.7 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează :

„Art.105

“(7) La începerea inspecției fiscale, inspectorul este obligat să prezinte contribuabilului legitimația de inspecție și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de control. Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control,”precizăm că aceste prevederi nu au fost încălcate, inspectorul X a efectuat inspecția fiscală la S.C. „I P” SRL, în baza Ordinului de serviciu nr.1174/22.11.2012 și a legitimației nr.39038, iar inspectorul Z a fost implicat în finalizarea unei alte sarcini de serviciu dispusă de conducătorii ierarhici.

Referitor la susținerea petentei că discuția finală nu a avut loc la data și ora programată, precizăm că din documentele existente la dosar reiese că discuția finală a avut loc în data de 10.12.2012, la sediul societății cu reprezentantul legal al societății, respectiv domnul Y în urma căreia s-au semnat și ștampilat anexele de la Raportul de inspecție fiscală, Înștiințarea pentru discuția finală, Declarația pe propria răspundere, datate cu data de 10.12.2012 și semnate fără nici o obiecțiune.

1. Referitor la suma totală de lei, reprezentând:

- impozit pe profit: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;
- taxă pe valoarea adăugată: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;

stabilită în sarcina societății prin Decizia de impunere nr. F-VS28.12.2012, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice V prin Compartimentul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 din cadrul D.G.F.P. V a sesizat organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul V cu privire la aspectele constatate prin Procesul verbal nr./28.12.2012 ale cărui constatări se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS/28.12.2012.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V au stabilit prin RIF nr. F-VS/28.12.2012 următoarele obligații de plată suplimentare la bugetul de stat:

- impozit pe profit: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;
- taxă pe valoarea adăugată: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;

Diferența de impozit pe profit în sumă lei, aferentă perioadei verificate, respectiv 01.01.2010 – 30.09.2012, provine din, *neacceptarea la deducere a cheltuielilor cu prestări servicii – consultanță, înregistrate în evidența contabilă a societății în contul 628* și pentru care societatea nu poate justifica necesitatea prestării acestora în scopul activității desfășurate, iar contribuabilii(SC SRL) nu pot proba realitatea efectuării acestor prestări de servicii cu personal de specialitate angajat și în scopul obiectului de activitate adecvat deținut, *precum și din veniturile realizate din prestări servicii – consultanță tehnică în anul 2012 și facturate către diverse Primării, dar care nu au fost înregistrate în evidența contabilă a societății.*

Diferența de TVA stabilită suplimentar în sumă de lei, aferentă perioadei verificate, respectiv 01.12.2007 – 30.09.2012, reprezintă:

- taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă în sumă de lei, aferentă facturilor de achiziții de diverse materiale de construcții de la SC SRL G., materiale înregistrate în evidența contabilă a societății în contul 357, precum și facturilor de prestări servicii – consultanță tehnică de la diverși furnizori (SC ,.....), taxă pe valoarea adăugată considerată de organul de inspecție fiscală ca fiind nedeductibilă deoarece achizițiile care au stat la baza înregistrării, nu sunt aferente realizării de venituri în activitatea desfășurată.

- taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de lei, este aferentă, veniturilor realizate din prestări servicii – consultanță, pentru care s-au emis facturi către diverse Primării, dar nu au fost înregistrate în evidența contabilă a societății în perioada 01.01.2012 – 30.09.2012 și unei ștornări efectuate în luna iunie 2010, prin articolul contabil 411 = 4427 - lei, fără a avea la bază documente justificative.

În conformitate cu O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru diferențele constatate au fost calculate dobânzi/majorări de întârziere și penalități de întârziere, respectiv suma de lei aferentă diferenței suplimentare la impozitul pe profit și suma de lei aferentă diferenței suplimentare la taxa pe valoarea adăugată .

Prin urmare, în urma inspecției fiscale efectuate a rezultat un prejudiciu total de lei .

Față de cele prezentate mai sus, conform prevederilor art.108 din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, organul de inspecție fiscală a considerat că faptele identificate ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de Legea nr.241/2005, art.9, alin.(1), lit. a), lit. b), lit. c) și Legea contabilității nr.82/1991, art.43 , care stipulează:

“ART. 9

(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

- a) ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile;*
- b) omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;*
- c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;*

ART. 43)

Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii.”

Deasemenea, relevant în situația în cauză este și Procesul verbal de control nr...../26.09.2012, întocmit de către D.G.F.P. Iași, prin care s-au verificat tranzacțiile efectuate de către SC „... SRL G- li, CUI- și SC „...” SRL G. – I, către SC I P SRL V, constatându-se că tranzacțiile nu sunt reale, fiind efectuate în scopul de a reduce obligațiile de plată către bugetul de stat, prin înregistrarea cheltuielilor în baza unor facturi care nu au la bază tranzacții reale, deduceri de taxă pe valoarea adăugată, solicitări ilegale de fonduri de către clienții SC „ și SC „, care sunt beneficiarii finali a acestor facturi.

Prin urmare, Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 din cadrul D.G.F.P. V a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul V plângerea penală nr./14.01.2013 formulată împotriva S.C. I P S.R.L. pentru

prejudiciul total de lei reprezentând obligații fiscale stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-VS28.12.2012, contestată de S.C. I P S.R.L.

În drept, art. 214 alin. (1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“ Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, hotărâtoare în emiterea unei decizii de soluționare a contestației sunt cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care în speța în cauză există suspiciuni de evaziune fiscală, ori a nu lua în considerare aceste cercetări ar putea conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, cu toate consecințele care ar decurge din această situație.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 alin. (1) lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. (1) lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că “întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin. 2, din Codul de Procedura penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”

Cu același prilej, Decizia Curții Constituționale nr. 72 din 28 mai 1996, prin care aceasta a reținut că “nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

De asemenea, prin Decizia nr. 449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că, “pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept “penalul ține în loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. (2) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția generală a finanțelor publice V prin Compartimentul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care în temeiul art 216 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

„(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.”, se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală de lei reprezentând :

- impozit pe profit: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;
- taxă pe valoarea adăugată: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei,

procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. Referitor la contestația formulată de S.C. I P S.R.L. împotriva:

- Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS/28.12.2012 ;
- Procesul verbal de control nr./28.12.2012, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. a județului V, prin Compartimentul Soluționare Contestații are competența materială de a soluționa aceste capete de cerere.**

În fapt, ca urmare a inspecției fiscale efectuate la SC I P S.R.L care a cuprins perioada 01.12.2007 – 30.09.2012, s-au emis Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS/28.12.2012 și Procesul verbal de control nr./28.12.2012, în care s-au consemnat constatările inspecției fiscale .

În drept, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, prevede la:

- art. 205 alin. (1)- *”împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrativ fiscale se poate formula contestație potrivit legii”;*

- art.206, alin. (2) - *„ Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”*

- art.209, alin.(1) - *„ Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:*

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală.”

- art.209, alin.(2) - *“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”*, iar la pct. 5.3. din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se stipulează:

„Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus, se reține faptul că Direcția Generală a Finanțelor Publice V, prin Compartimentul soluționare contestații are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare, ori raportul de inspecție fiscală și procesul verbal de control nu se încadrează în nici una din aceste categorii.

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere **va fi declinată competența de soluționare** către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. V, în calitate de organ emitent al actelor administrative de mai sus, contestate.

3. Referitor la contestația formulată de S.C. I P S.R.L. împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. F VS/28.12.2012 cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. V, prin Compartimentul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestația nu este motivată, S.C. I P S.R.L. neaducând nici un argument în susținerea cauzei.

În fapt, S.C. I P S.R.L. contestă Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. F VS/28.12.2012, fără a aduce argumente și fără a prezenta documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206, alin. (1) din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările ulterioare, unde se prevede:

„1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...], coroborat cu prevederile pct. 1.11 lit. b din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării” și pct. 2.5 din același act normativ:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

În baza celor reținute și având în vedere că S.C. I P S.R.L., deși contestă Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. F VS/28.12.2012, nu aduce argumente și documente justificative prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. F VS/28.12.2012.

4. Referitor la adresa nr./14.03.2013, înregistrată la D.G.F.P. V sub nr...../14.03.2013, prin care SC I P SRL V revine cu completare la contestația nr..../06.02.2013 și prin care contestă măsura instituirii sechestrului asiguratoriu, conform Decizie nr./06.12.2012 emisă de D.G.F.P V și solicită în mod imperativ suspendarea executării deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii și repunerea în situația anterioară în care SC I P SRL V să – și poată îndeplini obiectul de activitate, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. a județului V, prin Compartimentul Soluționare Contestații are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere.**

În fapt, urmare constatărilor efectuate la SC I P SRL V cu ocazia verificării fiscale efectuată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală

Persoane Juridice 5 din cadrul D.G.F.P. V și consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr F VS/28.12.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-VS28.12.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sumă totală de lei, contestată și în Procesul verbal de control nr...../28.12.2012, în urma cărora organul de inspecție fiscală a identificat fapte care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de Legea nr.241/2005, art.9, alin.(1), lit. a), lit. b), lit. c) și Legea contabilității nr.82/1991, art.43 , D.G.F.P. V emite Decizia nr./06.12.2012 prin care au fost instituite măsuri asigurătorii.

Prin adresa nr. 648/14.03.2013, înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. 5453/14.03.2013, societatea I P SRL V, contestă măsura instituirii sechestrului asigurătoriu și solicită suspendarea executării deciziei de instituire, motivând că au fost încălcate prevederile Constituției României , art. 23 și următoarele, potrivit cărora până la rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești sau de condamnare, orice persoană este prezumtiv nevinovată, iar contestarea suspendă sau ține în loc executarea.

În drept, referitor la aplicarea, contestarea și executarea deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, se fac aplicabile prevederile art. 129, art.172 și ale art.173 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

“ART. 129

Poprirea și sechestrul asigurătoriu

(1) Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul capitol se dispun și se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organele fiscale competente.

(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.

(3) Aceste măsuri pot fi luate și înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silită, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

(4) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal va preciza debitorului că prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii trebuie motivată și semnată de către conducătorul organului fiscal competent.

(6) Măsurile asigurătorii dispuse potrivit alin. (2), precum și cele dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

[...]

(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile [art. 172](#).

ART. 172

Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele

de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prin ordonanță președințială prevăzute de [art. 403](#) alin. 4 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.

ART. 173

Termen de contestare

(1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod;

b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă.

(2) Contestația prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

(3) Neintroducerea contestației în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel de-al treilea să își realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.”

Potrivit acestor prevederi legale, persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență, în termen de 15 zile sub sancțiunea decăderii, de la data când contestatorul a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod, contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare și de când cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă.

În baza celor de mai sus, se reține că D.G.F.P V prin Compartimentul de soluționare contestații nu are competența materială de soluționare a contestațiilor împotriva instituirii măsurilor asigurătorii, motiv pentru care contestația va fi respinsă pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate, în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie precum și în baza prevederilor art. 85, art. 86, art. 87, art. 88, art. 109, art. 205, art. 206 alin. (2), art. 209 alin. (2), art. 214 alin. (1) lit. a), art. 216 alin. (1) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 10.1, pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Art. 1. Suspendarea soluționării cauzei pentru suma totală de lei, reprezentând:

- impozit pe profit: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei;
- taxă pe valoarea adăugată: lei;
- dobânzi/majorări de întârziere: lei;
- penalități de întârziere: lei,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Art. 2. Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului competent, conform legii, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția pe latura penală.

Art. 3. Declinarea competenței de soluționare a contestației formulată de S.C. I P S.R.L. împotriva :

- Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS28.12.2012;
- Procesului verbal de control fiscal nr./28.12.2012, în favoarea

Activității de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. V, în calitate de organ emitent al actelor administrative contestate.

Art. 4. Respingerea ca nemotivată, a contestației formulată de S.C. I P S.R.L. împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. F VS/28.12.2012

Art. 5. Necompetența materială de soluționare a contestației formulată de S.C. I P S.R.L. împotriva instituirii măsurii asiguratorii.

Art. 6. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie, în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare celor în drept.

Art. 7. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

**DIRECTOR EXECUTIV,
ec. M P**